

POSTANOWIENIE

Dnia 26 marca 2010 r.

Sąd Najwyższy w składzie :

SSN Dariusz Zawistowski

po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym

w Izbie Cywilnej w dniu 26 marca 2010 r.

skargi (...) Bank Spółki Akcyjnej w W.

o stwierdzenie niezgodności z prawem prawomocnego postanowienia

Sądu Rejonowego w P. z dnia 19 września 2005 r., sygn. akt XV Gup (...)

wydanego w toku postępowania upadłościowego Zakładów Mięśnych „P.(...)” Spółki Akcyjnej w P.

z opcją likwidacji z wniosku syndyka.

odrzuca skargę

Uzasadnienie

Skarżący wniósł o stwierdzenie niezgodności z prawem prawomocnego postanowienia Sądu Rejonowego w P. z dnia 19 września 2005 r. (wydanego przez sędziego komisarza). Postanowienie to stało się prawomocne w dniu jego wydania, a nie w dniu 12 lutego 2009 r., kiedy zostało doręczone skarżącemu. Skarga natomiast została wniesiona w dniu 17 kwietnia 2009 r. Nie ma tu znaczenia okoliczność, że postanowienie to zostało wydane na posiedzeniu niejawnym. Zgodnie bowiem z art. 363 § 1 k.p.c., orzeczenie sądu staje się prawomocne, jeżeli nie przysługuje co do niego środek odwoławczy lub inny środek zaskarżenia. Żaden zaś przepis ustawy nie wiąże skutku prawomocności orzeczenia następującej w chwili jego wydania, z jego doręczeniem. Dlatego należało przyjąć, że skarga została wniesiona po upływie terminu dwóch lat, o których mowa w art. 424⁶ § 1 k.p.c. Nadto skarżący nie wykazał, iż zmiana

lub uchylenie zaskarżonego orzeczenia w drodze przysługujących stronie środków prawnych nie było i nie jest możliwe. Skarżący nie zawarł bowiem w skardze wyводу prawnego wskazującego na niemożność wniesienia skargi o wznowienie postępowania. Ograniczył się wyłącznie do stwierdzenia, iż brak jest ustawowej podstawy do złożenia skargi o wznowienie postępowania oraz podstaw do wniesienia skargi kasacyjnej. Nie spełnia to wymogu określonego w art. 424⁵ § 1 pkt 5 k.p.c.

Wobec powyższego skarga była niedopuszczalna i podlegała odrzuceniu na podstawie art. 424⁸ § 1 k.p.c.